

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 128.995 van 9 maart 2004
in de zaak A. 141.454/XII-3934.**

In zake : de STAD RONSE,
die woonplaats kiest bij
advocaten C. De Wolf en J. Timmermans,
kantoor houdende te Maarkedal,
Etikhovestraat 6

tegen :

het VLAAMSE GEWEST,
dat woonplaats kiest bij
advocaat T. De Sutter,
kantoor houdende te Gent,
Koning Albertlaan 128.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat de stad Ronse op 11 september 2003 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van het besluit van 15 juli 2003 van de Vlaamse minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken waarbij wordt vernietigd “[h]et besluit van de gemeenteraad van Ronse van 26 augustus 2002 tot niet-intrekking van het gemeenteraadsbesluit van 18 februari 2002 tot aankoop van het pand, eigendom nv resec, voor de huisvesting van de politiediensten”;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgesteld door auditeur P. De Somere;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 6 januari 2004 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 10 februari 2004;

Gehoord het verslag van staatsraad J. Lust;

Gehoord de opmerkingen van advocaten C. De Wolf en J. Timmermans, die verschijnen voor verzoekster, en van advocaat T. De Sutter, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van auditeur P. De Somere;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat op 18 februari 2002 de gemeenteraad van Ronse de aankoop goedkeurt, ten laste van de politiebegroting 2002, van een gebouw te Ronse, Kasteelstraat 45/47, toebehorend aan NV Reseco; dat het gebouw is gelegen naast het terrein, aan de Sint-Cornelisstraat 52, waarop de voormalige rijkswachtkazerne, thans door de lokale politie gebruikt, staat; dat met brief van 26 juni 2002 het Vlaamse Gewest aan de stad “nogmaals” bevestigt dat “na onderzoek van het volledig klachtenbundel” tegen de gemeenteraadsbeslissing, de Vlaamse minister zich heeft aangesloten bij de conclusie van de gouverneur van de provincie Oost-Vlaanderen “dat de klachten niet gegrond waren”; dat tegen de gemeenteraadsbeslissing het beroep tot nietigverklaring gekend onder nr. A.119.929/XII-3.526 is ingesteld;

Overwegende dat op de gemeenteraadszitting van 26 augustus 2002 het door een gemeenteraadslid aangebracht punt “aankoop gebouw Reseco” wordt behandeld; dat het gemeenteraadslid vraagt het gemeenteraadsbesluit van 18 februari 2002 in te trekken, in essentie omdat het niet door een ernstig onderzoek is voorafgegaan; dat de gemeenteraad “voor het behoud van hogervermeld raadsbesluit”

stemt; dat op 2 september 2002 de notariële verkoopakte met betrekking tot het eigendom van NV Reseco wordt verleden;

Overwegende dat op 28 februari 2003 de gouverneur de uitvoering van het gemeenteraadsbesluit van 26 augustus 2002 schorst; dat de gemeenteraad zijn besluit van 26 augustus 2002 op 19 mei 2003 rechtvaardigt en handhaaft; dat uiteindelijk bij besluit van 15 juli 2003 de Vlaamse minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken het gemeenteraadsbesluit van 26 augustus 2002 vernietigt omdat het dossier waarover de gemeenteraad op 18 februari 2002 heeft beslist niet voldoende bestudeerd was, de gemeenteraad niet met kennis van zaken heeft kunnen oordelen en niet kan worden ingestemd met de redenen voor het vasthouden aan de aankoopbeslissing;

Overwegende dat verwerende partij de ontvankelijkheid van de vordering betwist; dat een onderzoek van en een uitspraak over de ontvankelijkheid zich slechts zouden opdringen indien aan de grondvoorwaarden voor een schorsing voldaan zou zijn, hetgeen zoals hierna zal blijken niet het geval is;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de nietigverklaring van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende, met betrekking tot de tweede voorwaarde, dat verzoekster uiteenzet dat zij in de nabije toekomst een infrastructuurproject voor de huisvesting van haar politiediensten wil realiseren, dat de uitbreiding van de bestaande politiekazerne op de aanpalende Reseco-site daarbij een optie is, dat door de bestreden beslissing die optie volledig dreigt uitgesloten te worden en de site zelfs niet als potentiële vestigingsplaats in aanmerking zal kunnen worden genomen; dat verzoekster toelicht dat zonder schorsing de verwerende partij “ongetwijfeld” zal optreden tegen

elke beslissing in verband met het project en waarbij de Reseco-site betrokken is, dat de onzekerheid omtrent de toekomstige huisvesting van de politiediensten een nefaste invloed zal hebben op de werking van de politiediensten en, daardoor, op de veiligheid en het vertrouwen van de burgers, dat er bovendien een koninklijk besluit op til is tot regeling van de voorwaarden en modaliteiten van de eigendomsoverdracht van administratieve en logistieke gebouwen van de Staat naar de gemeenten of meergemeentepolitiezones en de bepaling van de correctiemechanismen en tot regeling van de principes inzake de tenlasteneming door de gemeenten of meergemeentepolitiezones van de huurkosten, dat het ontwerp van koninklijk besluit voorziet in een overdracht van de politiekazerne naar de gemeente tenzij zij binnen de zestig dagen na de publicatie van het besluit daarvan afstand doet, en dat zij riskeert in de volgende patstelling te verzeilen :

“Ofwel doet zij afstand van de bestaande politiekazerne, maar dan gaat voor Verzoekende Partij definitief de kans verloren om op deze site de noodzakelijke infrastructuur voor de huisvesting van de politiediensten te realiseren. Ofwel doet zij geen afstand van de bestaande kazerne en wordt deze haar van rechtswege overgedragen, maar dan zal alsnog gedurende lange tijd onzeker blijven of de aanpalende Reseco-site al dan niet kan aangewend worden voor het infrastructuurproject ter uitbreiding van de huisvesting van de politiediensten”;

Overwegende dat de verwerende partij in de nota hoofdzakelijk repliceert dat de bestreden beslissing op geen enkele wijze de juridische situatie van het oorspronkelijke gemeenteraadsbesluit van 18 februari 2002 wijzigt, en dat alle onzekerheid en vrees van verzoekster wezenlijk teruggaan op het precaire karakter van dat gemeenteraadsbesluit, waartegen nu eenmaal een annulatieberoep is ingesteld;

Overwegende dat het voorwerp waarover de bestreden beslissing uitspraak doet, beperkt is tot het gemeenteraadsbesluit van 26 augustus 2002; dat de aangevochten beslissing alleen dat besluit vernietigt; dat zij geen invloed heeft op de uitvoerbaarheid van de notariële verkoopovereenkomst van 2 september 2002 waarin het gemeenteraadsbesluit van 18 februari 2002 heeft geresulteerd; dat zij ook het gemeenteraadsbesluit van 18 februari 2002 tot aankoop van het gebouw van

NV Reseco als zodanig onverlet laat; dat de verwerende partij dit ten andere bij herhaling in de nota bevestigt;

Overwegende dat, meer nog, de verwerende partij in de nota ook uitdrukkelijk doet kennen dat haar beslissing zelfs niet tot gevolg heeft tenminste onrechtstreeks in te grijpen ten opzichte van het gemeenteraadsbesluit van 18 februari 2002, door verzoekster er toe te verplichten het besluit in te trekken; dat verwerende partij in antwoord op verzoeksters tweede middel, volgens hetwelk de bestreden beslissing de stad verplicht om haar besluit van 18 februari 2002 in te trekken, met zoveel woorden stelt :

“In tegenstelling tot wat de verzoekende partij beweert, verplicht de bestreden beslissing de gemeenteraad van de verzoekende partij niet om haar beslissing van 18 februari 2002 in te trekken”;

Overwegende dat in die omstandigheden de verwerende partij op het eerste gezicht niet op grond van de bestreden beslissing, en niet zonder zichzelf tegen te spreken, in het kader van het administratief toezicht zou kunnen optreden tegen de besluiten van verzoekster met betrekking tot een eventueel infrastructuurproject voor de huisvesting van de politiediensten waarbij de Reseco-site betrokken is, en aldus een dergelijk project blokkeren; dat indien de verwerende partij zich daar toch aan zou wagen, verzoekster zich op dat moment daartegen nog voldoende nuttig zal kunnen te weer stellen met de rechtsmiddelen waarin de wet voorziet; dat er bijgevolg geen sprake van lijkt dat door de aangevochten beslissing de “Reseco-site volledig wordt uitgesloten als mogelijke vestigingsplaats voor de politiekazerne en zelfs niet als potentiële vestigingsplaats in overweging zal kunnen worden genomen”;

Overwegende dat als er op vandaag onzekerheid bestaat over het eventuele gebruik van de Reseco-site voor de toekomstige huisvesting van de politiediensten, met alle invloed die dat beweerdelijk heeft op de veiligheid en het vertrouwen van de burgers, zij bij nader inzien te beschouwen is als het gevolg van de twijfel die het annulatieberoep tegen het gemeenteraadsbesluit van 18 februari 2002 heeft doen ontstaan over de wettigheid én het voortbestaan van dat besluit - en niet

als het gevolg van de aangevochten ministeriële beslissing, ook niet in zoverre die beslissing geacht zou moeten worden in haar motieven de in het annulatieberoep tegen het gemeenteraadsbesluit van 18 februari 2002 geformuleerde wettigheidskritiek bij te treden;

Overwegende dat niet genoegzaam blijkt dat verzoekster ten gevolge van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel lijdt; dat niet aan de tweede grondvoorwaarde voor een schorsing is voldaan; dat deze vaststelling volstaat om de vordering te verwerpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op negen maart 2004, door :

de HH.	J. LUST,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
	F. BONTINCK,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

F. BONTINCK.

J. LUST.